

Taknemmelig for tre vigtige helbredelser Grateful for three important healings

Christian Science Sentinel, 10. januar, 2011

Jeg vil gerne her videregive tre vidnesbyrd om helbredelse, som har demonstreret Kristen Videnskabs principper for mig. Ved at tænke tilbage på, hvad der hændte, har jeg lagt mærke til, at der hver gang kom et øjeblik af metafysisk inspiration eller lytten til Gud, og dét var det centrale.

For mange år siden, mens jeg studerede til ingeniør, spildte jeg en flydende bromidopløsning ned ad mit håndled og på indersiden af min arm, da jeg kom til at skrue på en forkert ventil. Denne væske er meget ætsende; dog husker jeg ingen smerte. Før jeg vidste af det, greb to af instruktørerne mig og fik mig ind i en sikkerhedsbruser, hvor de oversprøjtede mig med vand. Så fortalte de mig, at vi skulle til hospitalet.

Da vi kom udenfor bygningen, blev jeg omsluttet af den pragtfulde forårsdags lys og varme, og jeg tænkte med det samme på den guddommelige Kærligheds altomfattende tilstedeværelse. Det var en kraftig påmindelse om Guds althed og om min virkelige åndelige identitet som Guds elskede barn. En fornemmelse af fred kom over mig, og selv om vi rent fysisk rasede hen til bilen i garagen, så holdt jeg med det samme op med at lade tankerne rase. Jeg glædede mig over den åndelige sandhed om min eksistens.

På hospitalet forbandt lægen sårene og erklærede dem for andengrads forbrændinger. Da han var færdig med sit arbejde, tog jeg tilbage til mit kollegieværelse, stadig opfyldt af ro og glæde. Jeg havde en følelse af fred, af tillid til Guds allestedsnærvær. Næste morgen fjernede jeg forbindingerne, og der var intet spor af forbrænding. Da jeg den næste eftermiddag atter tog del i undervisningen, indledte instruktøren med kort at omtale behovet for at udvise ekstrem opmærksomhed og forsigtighed under dette eksperiment. Han nævnte det, jeg var kommet ud for dagen før. Jeg havde en kortærmet T-shirt på, og da han nærmede sig for at følge med i, hvad det var, mine venner snakkede om, blev han overrasket over at se en fuldstændig normal ung mand uden spor efter forbrænding.

Nogle år senere da jeg var ude og spille basketballspil efter skoletid, stødte jeg sammen med en anden spiller og fik en alvorlig flænge i min gane af mine tænder. Jeg kom på hospitalet, hvor jeg blev syet. Bagefter, mens jeg gik tilbage til mit værelse, huskede jeg, at vores kvantefysiklærer tidligere på dagen havde sagt, at "materie egentlig var energi og tom." Da kom tanken pludselig til mig: "Du er hverken energi eller tom – du er en åndelig idé fra Gud." Dét gav jeg omgående mit samtykke til.

Da jeg kom hen til kollegiet var klokken kvart over fem. Mens jeg stadig tænkte over min åndelighed, besluttede jeg mig for at tage en lur inden aftensmaden og satte vækkeuret til at ringe kl. seks. Cirka klokken kvart i seks vågnede jeg med en mærkelig fornemmelse i

For andre artikler oversat til dansk, gå til <http://www.kristenvidenskabsherold.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Der må udskrives op til 100 kopier af denne artikel, som kan uddeles på ikkeerhvervs mæssig basis, til kostpris. Denne artikel må ikke e-mailles eller offentliggøres på en hjemmeside. Send eller offentliggør venligst i stedet et link til denne artikel fra CSPS hjemmeside. For tilladelse til særtryk af denne artikel i andre publikationer, kontakt os venligst på e-mail: copyright@cspss.com, med emnet "Copyright Request" på engelsk.

mundten. Jeg gik over til vasken og så, at trådene hang ned fra min gane; så pillede jeg dem forsigtigt ud, én efter én. Skaden var fuldstændigt forsvundet, og jeg havde det godt. Ved middagsbordet var mine venner overraskede over, at jeg var der og var i stand til at spise normalt.

Nogle år senere, mens jeg var første forelæser i min Kristen Videnskabs grenkirke, var jeg plaget af en voldsom og smertefuld betændelse på en af mine gummer. Det var torsdag morgen, da jeg ringede til en Kristen Videnskabs praktiserende for at få hjælp i bøn. Jeg husker, at jeg ytrede bekymring for, hvorvidt jeg kunne køre til Seattle til et møde. Han sagde, "Du kan gøre hvad som helst du har brug for at gøre." Mens jeg kørte tænkte jeg for mig selv, at denne fyr ved rattet – den nyttige materielle krop i førersædet – faktisk ikke udgjorde "mig," for jeg var ikke materiel; jeg var og er åndelig. På vejen tilbage lagde jeg mærke til, at smerterne var væk, selv om bylden var der endnu.

Jeg fortsatte med at bede på denne måde med den praktiserendes støtte. Lørdag aften efter jeg havde øvet med den anden forelæser til gudstjenesten den næste dag, var jeg inde på mit kontor sammen med nogle kolleger, da jeg fik en stærk indskydelse: *Gå ud på toilettet, nu*. Det gjorde jeg, og lige som jeg lukkede døren, åbnede bylden i min gumme sig. Jeg rensede min mund over vasken, og så var det slut med det problem. Det skete for næsten 20 år siden, og det er aldrig vendt tilbage.

For mig overbeviste disse tre helbredelser mig om, at den dødelige erfaring kaldet "tid" ikke nødvendigvis indgår i kristen videnskabelig demonstration, og at det at *vågne op* til kendsgerningen om Guds althed, der nødvendigvis resulterer i helbredelse, er langt nyttigere end blot at *vente*. Hver dag viser det sig klarere for mig, at det, som virkelig tæller er at forstå, at Gud altid er til rådighed. Vi er alle genspejlinger af den ene og eneste fuldkomne Gud – har altid været, er nu, og vil altid være det.

*Bill Bruch
Bellevue, Washington, USA*